

Основац

Школски лист ученика ОШ „Кирило Савић“, Ивањица

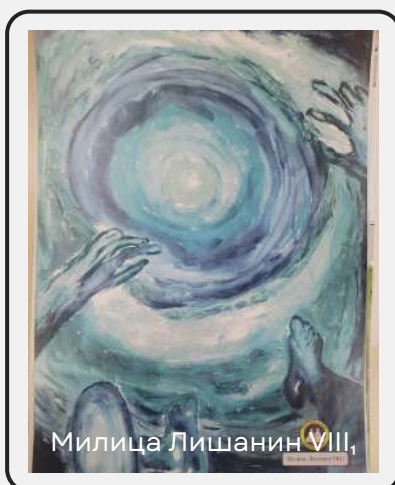

КАЛЕНДАР ЗА 2025. ГОДИНУ

Наша школа је штампала календар за нову 2025. годину чије странице кресе ликовни радови ученика наше школе.

Лена Пивљаковић III₂

Милица Лишанин VIII₁

Лазар Луковић III₂

Ана Чегањац III ИО
Осоница

Василије Парпура VI₁

Невена Јеротијевић III
ИО Осоница

Невена Оцокољић VI₂

Милица Лишанин VIII₁

Кристина Поледица V₁

Петра Лековић II₂

Марија Теофиловић VII₁

Дуња Станић VII₂

Садржај

ОСНОВАЦ

Школски лист ученика

ОШ „Кирило Савић“ Ивањица

www.oskirilosavic.edu.rs

Штампа:

TRIGON DIZAJN STUDIO ČAČAK

Тираж :

150

- Реч редакције и садржај 1
- Реч директора 2-3
- Нушићијада.....3
- Свечани пријем првака.....4
- Еко камп на Голији 5-6
- Излет наставника.....7
- Догађања-Дечја недеља.....8-9
- Важни датуми- Дан здраве хране.....10
- ИО Луке 11
- Екскурзија ученика 8. разреда.....12
- Важни датуми-Европски дан науке.....13
- Наши успеси 14
- Важни датуми-Међународни дан особа са инвалидитетом 15
- Реч библиотекара..... 16
- Анкета- Мобилни телефони у школи ДА/НЕ?.....17
- Литерарни радови 18-24
- О пубертету- са часова биологије 25-27
- Наши пензионери.....28-29
- Нова година у нашој школи.....30-32

Реч редакције

Прво полугодиште завршило се неочекивано, неколико дана раније, без закључених оцена и родитељских састанака. Период од 2. септембра до 23. децембра ипак је био садржајан. Бележили смо речју и сликом наше идеје, доживљаје, активности, подухвате, успехе, који ће захваљујући овом издању нашег школског листа остати као драгоцене успомене и сведочанства. Успешно је реализована екскурзија ученика 8. разреда. Радници наше школе путовали су на Плитвичка језера. Показали смо хуманост више пута, прикупљањем новчане помоћи за нашег суграђанина Марка Марковића и учешћем на Новогодишњем базару. Наш ђак генерације, Милош Чакаревић, а сада ученик Математичке гимназије у Београду, постао је члан Златног одељења Србије. Награда за труд и рад му је стигла и у виду општинске стипендије коју је добило још четири ученика наше школе захваљујући успесима на републичким такмичењима у претходној школској години.

Хвала свима који су учествовали у прикупљању материјала за наш 17. „Основац“

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Поштовани, читаоци нашег школског листа „Основац”,

Најпре да вам пожелим добро здравље, срећу, радост и успех у новој 2025. години.

Испратили смо још једну веома успешну годину за нашу школу. Постигли смо изузетне резултате на такмичењима и завршном испиту. Наши ученици су добитници општинских и републичких стипендија. То је успех вредних ученика, посвећених наставника и одговорних родитеља. Милош Чакаревић, сада ученик Математичке гимназије у Београду, ушао је у „златно одељење”. Наши ученици, уз подршку учитеља, блистали су на дечјој сцени Нушићијаде. Драго нам је да је мали Нушић, будући ученик наше школе Вукан Мијаиловић.

На најлепши начин је почела школска 2024/2025. година. Првог септембра у нашем лепом школском дворишту, свечаним пријемом смо дочекали наше ђаке прваке. Организован је и пријем ученика петог разреда који су ове године распоређени у четири одељења (једно одељење више). Поносни смо на чињеницу да школа ове године има више ученика у односу на претходну годину. Сваки ученик нам је важан. Посебно бих истакла да је Школски одбор донео Правилник о употреби мобилних телефона после разматрања на седницама Савета родитеља и Наставничког већа. Правилником се забрањује употреба мобилног телефона за све време док је ученик у школи (на часу, одмору, наставним и ваннаставним активностима). Правилник је веома брзо заживео и донео очекиване ефекте. Ученици више међусобно комуницирају, више су концентрисани на наставу, мање долази до злоупотреба.

У октобру је реализована веома успешно, тродневна екскурзија ученика осмог разреда. Сви васпитно-образовни циљеви су реализовани. Посебне активности се организују на часовима у склопу пројекта Министарства просвете, обогаћен једносменски рад. Ове године ученици имају прилику да се укључе у следеће активности:

- Школски мозаик-покажи шта знаш
- Млади новинари
- Језичко-сценске радионице (V-VIII р.)
- Сценске радионице (III и IV р.)
- Читалачки клуб- читање и тумачење
- 3D моделирање и штампање

Реализовано је и пуно пројеката:

„Здрава храна сваког дана”, „Еурека” - Дан науке, Новогодишњи базар, Дечја недеља, прекогранични пројекат „Чисто”, „Путем знања и вере”.

Набављено је пуно нових наставних средстава која ће допринети побољшању квалитета наставе. Кабинети за технику и технологију су опремљени новим столовима и столицама, у издвојеним одељењима новина су летњиковци, а у школском холу велики екран. У школу је стигао оптички кабл што доприноси много бржем интернету Спортска хала је место свих спортских дешавања на свим нивоима. У наредном периоду радиће се на побољшању видео надзора и сајта школе. У пензију су отишла два наша радника, учитељица Весна Сокић и шеф рачуноводства Иван Мијаиловић.

Дуго година смо веома успешно сарађивали. Њихов успешан, посвећен рад и дружење, остаће трајно запамћени. Нека дуго уживају у заслуженој пензији, у здрављу са својим породицама.

Школа наставља рад у корак са временом и изазовима који су саставни део напредовања. Овај период обележио је и штрајк просветних радника за бољи материјални положај и статус.

Настављамо путем Светосавља , негујући највише људске вредности: доброту, стрпљење, сарадњу, хуманост, љубав, поштовање, толеранцију, истрајност, марљивост, достојанство, оданост, веру, праштање. ..

Настављамо и путем Кирила Савића. То је пут знања, образовања и науке.

Сви заједно настављамо да живимо школски живот и подржавамо једни друге на путу стицања нових знања и лепог васпитања наших ученика.

Ученици су наша будућност због којих наш рад има смисао.

Уживајте у читању нашег школског листа „Основац”.

Директор школе
Невенка Милошевић

НУШИЋИЈАДА

Наша школа је учествовала на фестивалу Нушићијада, који је по петнаести пут одржан од 22. до 25. августа 2024. Представили смо се на Дечјој сцени културно-уметничким програмом а најмлађи Нушићевци прошетали су у оквиру Мале параде.

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ПРВАКА

Ученици наше школе су 1. септембра 2024. године приредили пригодан програм у знак добродошлице другарима који су ове године кренули у први разред. Укупно их је 76 и распоређени су у три одељења матичне школе, као и у издвојеним одељењима у Лукама и Осоници. Након приредбе, прваци су са својим учитељима кренули у учионице на упознавање.

Ове школске године је уписано 76 првака

ЂАЧКА ЗАКЛЕТВА

Данас кад постајем ђак,
дајем свима на знање
да ћу учити вредно
и стећи поштовање.

Свеске, слова и књиге
и сваки број и знак
биће ми најслађе бриге
и бићу узоран ђак.

Обећавам да ћу знати
шта буквар у себи има,
све од себе ћу дати
да будем пример свима.

Другаре нове ћу стећи
док срећа осмех плете
и учењем поносно рећи:
ЈА САМ ПАМЕТНО ДЕТЕ!

Сасвим њприродно

ЕКО КАМП НА ГОЛИЈИ – УЧЕЊЕ КРОЗ ПРИРОДУ

У периоду од 4. до 9. септембра 2024. организован је Еко камп на Голији у Општини Ивањица (СРБ) за ученике основних школа из Ивањице и Гусиња (ЦГ) у оквиру пројекта „Чиста заједница за одрживо окружење и природу – ЧИСТО“.

Еко камп је окупио укупно 20 ученика седмог, осмог и деветог разреда из ОШ „Кирило Савић“ из Ивањице и ОШ „Џафер Никочевић“ из Гусиња (Црна Гора). Овај камп, смештен на Дајићком брду на планини Голија, пружио је учесницима прилику да кроз разноврсне активности стекну нова знања о заштити животне средине и повежу се са природом. Пројекат ЧИСТО спроводе поменуте две општине, а суфинансира Европска унија. Реализација пројекта је почела 24. децембра 2022. и трајала је две године, до 23. децембра 2024. године.

Одговорни чувари природе у будућности

Овај камп је пружио савршену прилику за дружење, учење и развој различитих вештина. Већ од самог доласка на камп, атмосфера је била испуњена узбуђењем и енергијом, јер смо уз подршку искусних инструктора, започели са првим активностима.

Своје утиске са Еко кампа са нама су поделиле ученице 8. разреда **Валентина Петровић** и **Исидора Зорнић**.

Камп на планини Голија, који је трајао пет дана, био је незаборавно искуство за све нас.

Сасвим природно

Један од најважнијих делова кампа биле су извиђачке вештине. Ова активност је укључивала учење основних принципа преживљавања у природи- од оријентације помоћу компаса и мапе, до постављања склоништа и сналажења у дивљини. Имали смо прилику да научимо како да препознамо корисне и јестиве биљке, као и како да се припремимо за различите временске услове. Учење ових вештина није само било корисно, већ и изузетно забавно, јер смо се међусобно такмичили и радили у тимовима што нам је додатно појачало дружење и упознавање.

АВАНТУРА ПАРК ЈЕ БИО ИЗАЗОВ ЗА СВЕ НАС КОЈИ СМО ЖЕЛЕЛИ ДА ТЕСТИРАМО СВОЈЕ ФИЗИЧКЕ СПОСОБНОСТИ И ХРАБРОСТ.

Ова активност је многим помогла да превазиђу страх од висине, а на крају смо били испуњени осећајем поноса да смо постигли нешто велико. Камп на Голији нам је пружио савршен баланс између учења, рекреације и авантуре. Сваки дан је био испуњен разноврсним активностима. Пет дана на планини протекло је у атмосфери дружења, узбуђења и тимског рада, остављајући нам предивне успомене које ћемо носити у себи и дуго након кампа, али и жељу да се вратимо на исто место.

Склапање и расклапање шатора и остале кампинг опреме била је још једна кључна активност. Ова вештина је захтевала прецизност, координацију и тимски рад, а многи су по први пут имали прилику да се сусретну са изазовима постављања кампа на терену. Поред тога, упознали смо се са техникама очувања кампинг опреме, као и са основним правилима безбедности на камповању. Ова активност је била посебно важна, јер нам је омогућила да се осећамо самостално и сигурније током боравка на отвореном. Спортске активности заузимаће су значајан део дневног распореда у кампу. Фудбал, кошарка и одбојка су нам били омиљени. Турнири су били свакодневни и помогли су нам да се опустимо, рекреирамо и ослободимо стреса. Свако вече уз ватру било је уживање – музика, разне приче и друштвене игре. Авантура парк је оставио посебно место у нашим срцима. Пењање, прелажење разних препрека и зиплајн били су нам презабавни. Такође смо испробали коришћење лука и стреле, неки од нас и по први пут у животу. Одлазак на Дајићко језеро је било опуштајуће, а и узбудљиво.

Уређење кампинг простора нам је омогућило да допринесемо очувању околине у којој смо боравили. Тимским радом смо уређивали простор око шатора, постављали канте за смеће, правили места за седење и заједничке активности.

ПЛИТВИЧКА ЈЕЗЕРА

Од 4. до 6. октобра 2024. организовано је путовање за раднике наше школе.

Први дан је био резервисан за обилазак Крупе на Врбасу, малог, симпатичног, питомог места на 25 км од Бања Луке. Окружен бескрајним зеленилом, на овом месту се налазе водопади, воденице, као и невероватна црква Светог Илије, направљена још у 13. веку. Уследили су обилазак и ноћење у Бања Луци. Највећи православни град у Босни и Хецеговини, никог није оставио равнодушним.

Наредни дан је био предвиђен за обилазак Плитвичких језера.

Плитвичка језера најстарији су и највећи национални парк Републике Хрватске. Својом природном лепотом, ово је подручје одувек привлачило заљубљенике у природу, па је већ 1949. године проглашено првим националним парком у Хрватској. Уписан је и на UNESCO-ву листу светске баштине 26. октобра 1979. године. Језера заузимају површину од око 300 km². Парк је највећим делом покривен шумом, а његов најатрактивнији део, језера, заузимају само 1% површине.

Манастирска црква Светог Илије у Крупи на Врбасу

Плитвичка језера

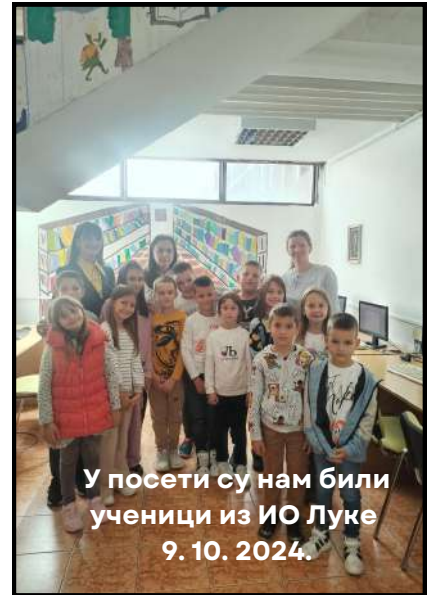

Крупа на Врбасу

Здрава храна, сваког дана
предавање за ученике 4. разреда
25.09.2024.

У посети су нам били
ученици из ИО Луке
9. 10. 2024.

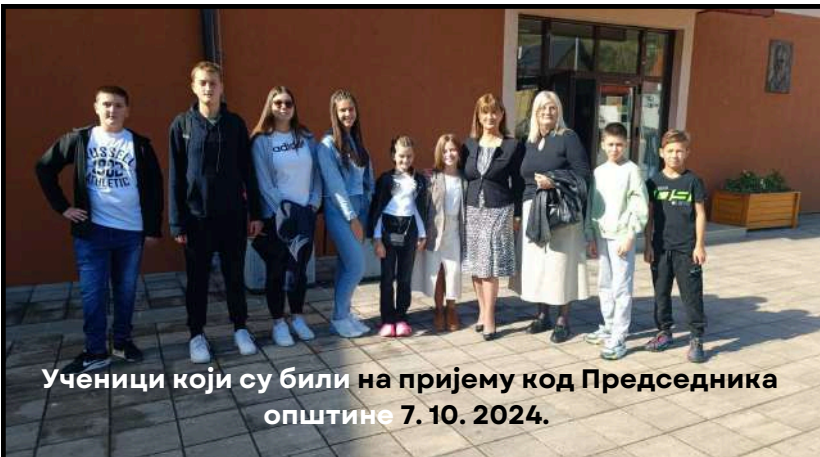
Приредба поводом пријема првака
у Дечји савез 10.10. 2024.

Гости су нам били корисници дневног
боравка „Отворена врата”

ДЕЧЈА НЕДЕЉА
7 – 13. 10. 2024.
ЈА САМ ДЕТЕ, ИМАМ
ПЛАН: ТОЛЕРАНЦИЈА
И ЉУБАВ ЗА СВАКИ
ДАН

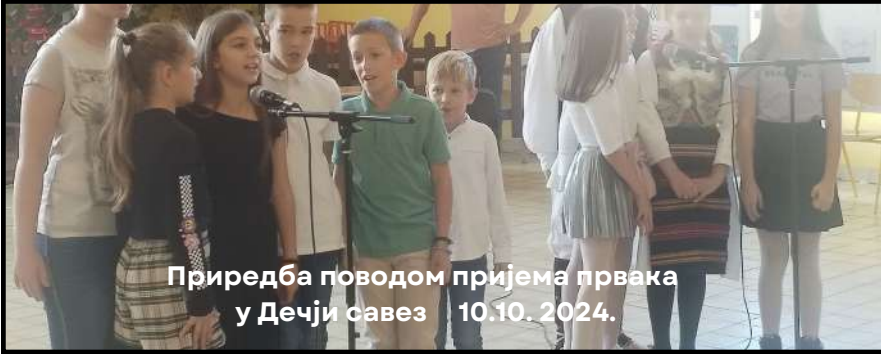
У посети су нам
били ученици из
ИО Луке

Ученици који су били на пријему код Председника
општине 7. 10. 2024.

Догађања

Приредба povodom пријема првака
у Дечји савез 10.10. 2024.

Ученица Исидора Радоњић
добила је на поклон лаптоп са
посебно инсталираним
програмом.
11. 10. 2024.

Спортско дружење
ученика из Лука и Осонице
11. 10. 2024.

Крос „Трка за
сређније детињство“
15. 10. 2024.

ХРАНИМ СЕ И ЖИВИМ ЗДРАВО

Светски дан хране
16. октобар
Презентација здравих
намирница
у холу школе

Храна је трећа најосновнија људска потреба после ваздуха и воде – нема сумње да свако треба да има право на адекватну храну. Право на храну, живот и слободу, рад и образовање неприкосновена су права сваког човека на планети, дефинисана и у Универзалној декларацији о људским правима.

ТЕМАТСКИ ДАН У ИО ОСОНИЦА „ХРАНИМ СЕ И ЖИВИМ ЗДРАВО“ КУЛИНАРСКА РАДИОНИЦА

Издовојена одељења- ИО Луке

Посетили смо

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА 8. РАЗРЕДА

ИДВОР

СРЕМСКИ
КАРЛОВЦИ

БРАНКОВИНА

Екскурзија ученика 8. разреда реализована је од 27. до 29. октобра. Три дана протекла су брзо, у дружењу, уживању у лепом времену и обиласку севера наше земље, Војводине. На ученике су посебан утисак оставили два највећа града овог дела Србије - Нови Сад и Суботица. Посетили смо и стару градску чаршију и Народни музеј у Ваљево, Бранковину, место одрастања песникиње Десанке Максимовић, прошетали Сремским Карловцима и Петроварадинском тврђавом, обишли Зоо врт на Палићу, затим родно место Михајла Пупина и Ковачицу, центар наивног сликарства.

- 1. дан Ивањица - Ваљево - Бранковина- Манастир Хопово - Сремски Карловци - Нови Сад
- 2. дан Петроварадинска тврђава - Суботица - Зоо врт на Палићу - Палићко језеро - Нови Сад
- 3. дан Нови Сад - Идвор (родна кућа и музеј Михајла Пупина) - Ковачица - Београд - Ивањица

МОНАСТИР
ХОПОВО

БРАНКОВИНА

НОВИ САД

ЕУРЕКА

Поводом Европског дана науке који се традиционално обележава 7. новембра, наставници и ученици наше школе организовали су активности које показују како наука може да буде занимљива и колико су научни принципи саставни део свакодневног живота. Кроз пројекат „Еурека” реализовали смо низ активности: експерименте, квизове, радионице на часовима, изложбу ликовних радова...

ЕВРОПСКИ ДАН НАУКЕ

Европски дан науке указује на значај науке у савременом свету и има за циљ да покаже да је наука кључна за развој друштва и решавање глобалних проблема. Такође, овај дан је прилика да се ода почаст свим научницима који су својим радом и животом допринели напретку човечанства. Наука је универзални језик који спаја људе у заједничком трагању за истином и знањем.

Циљ пројекта:

- Упознавање са појмом науке, научним методом
- Развијање интересовања за науку и научне принципе, мисаоних, истраживачких и креативних способности и потенцијала ученика
- Развијање свести о значају науке
- Упознавање са животом и делом великих научника
- Подстицање критичког мишљења, радозналости
- Развијање правилног односа према раду и унутрашње мотивације
- Подстицање сарадње међу ученицима и између ученика и наставника
- Навикавање ученика на тимски рад и уважавање туђег мишљења

СПОРТСКИ УСПЕСИ

Пионири- баскеј 3x3

На окружном такмичењу у баскету 3x3, одржаном 26. 11. 2024. у Горњем Милановцу, екипа дечака наше школе заузела је 2. место.

Пионирке-баскеј 3x3

На окружном такмичењу у баскету 3x3, одржаном 26. 11. 2024. у Горњем Милановцу, екипа девојчица наше школе такође је заузела 2. место.

ТАКМИЧАР ГЕНЕРАЦИЈЕ

Наш ђак генерације, Милош Чакаревић, а сада ученик Математичке гимназије у Београду, постао је члан Златног одељења Србије. На свечаности у Народној скупштини примио је новчану награду и плакету. Реч је о ученицима из читаве земље који су у претходној школској години похађали осми разред и били најуспешнији на републичким и међународним такмичењима. Награда за труд и рад му је стигла и у виду општинске стипендије.

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Међународни дан особа са инвалидитетом обележава се сваке године 3. децембра од 1992. године када је Генерална скупштина Уједињених нација усвојила резолуцију којом се све земље позивају на обележавање тог дана, са циљем да се особама са инвалидитетом омогући једнако уживање људских права и равноправно учествовање у друштвеном животу. Око десет одсто светске популације су особе са инвалидитетом и са једнаким правима на живот достојан човека. Међутим, они се сусрећу са недостатком образовања, лошим материјалним положајем и друштвеном искљученошћу.

Поводом овог датума ученици наше школе су са наставницама Милијаном Тотовић и Данијелом Брадић, посетили Дневни центар - „Отворена врата”.

Том приликом су им уручили пригодне поклоне, погледали презентацију о активностима центра, рецитовали и заједно са корисницима окитили јелку.

ДНЕВНИ ЦЕНТАР „СУНЦЕ”

Поводом овог дана наши ученици су са наставницом Биљаном Мијаиловић посетили Дневни центар „Сунце” и радионицу за радно-окупациону терапију и професионалну рехабилитацију особа са инвалидитетом „Сунчев зрачак”.

ЧИТАМ, ЗА НАСЛОВЕ НОВЕ ПИТАМ

Читај! Отвори! Учи! Научи! Прати!

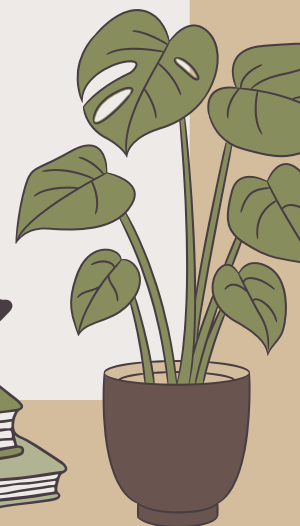
Од оволико императива се сваком заврти у глави. Ипак, императиви нису нужно лоши.

Драги садашњи и будући читаоче, мали или велики, можеш да искористиш и следеће кад је реч о књизи и читању.

Б-уди истрајан,
И-мај жељу да научиш нешто ново,
Б-ирај занимљиве књиге,
Л-истај странице док не пронађеш оно што те занима,
И-скористи своју машту,
О-дгледај занимљиве емисије културног садржаја у слободно време,
Т-ражи и истражуј и не стиди се да питаш,
Е-кспериментиши и пробај да напишеш песму или причу о томе какав је био твој дан,
К-рени у нове авантуре и обиђи нове градове, државе...
А-плаудирај сам себи јер си направио нови корак!

Прошетај се до библиотеке. Обрадуј је својим доласком. Нађи свој пут. Бесплатно пођи на виртуелну екскурзију. Награди се новим речима. Научи о култури других друштава. Прошири своје видике.

Срдачно, школски библиотекар

Овако мислимо

АНКЕТА

Да ли ти се допада правило о забрани коришћења мобилних телефона које је школа увела на почетку школске године?

21,2 % ДА

78,8 % НЕ

Да ли носиш мобилни телефон у школу?

69,7 % ДА

30,3 % НЕ

Јеси ли приметии/ла неке негативне промене у понашању ученика након забране коришћења мобилних телефона?

- Нервоза, агресивност, анксиозност и номофобија
- Да, много су љути
- Ђаци се бију на одмору, бацају ствари
- Доста више проблема се прави у школи од када су забрањени мобилни телефони
- Кад смо смели да користимо телефон, деца су била смирена, а сада су немирна

Да ли и поред забране коришћења мобилних телефона, користиш телефон у школи?

30,3 % ДА

69,7 % НЕ

МОБИЛНИ ТЕЛЕФОНИ У ШКОЛИ? ДА/НЕ

На наша питања у анкети одговорило је 33 ученика 7. и 8. разреда

Јеси ли приметии/ла неке позитивне промене у понашању ученика након забране коришћења мобилних телефона?

- Јесам, причамо више и смејемо се више
- Не, мислим да са тим ништа нисте постигли, јер ученици и даље носе телефоне у школу
- Слажем се да не треба на часу да користе, али да нам на одморима дају!
- Да, више комуницирају.
- Доста више се дружимо.
- Нисам, зато што се и даље користе
- Нисам приметии
- Пошто нема телефона, ученици су почели да праве проблеме, а када би вратили телефоне, ученици би били мирнији
- Видела сам неке мале промене

На који начин би ти ограничио/ла коришћење мобилних телефона у школи? Какво правило би одговарало већини ученика?

- Да сме ван часова, у ходнику и школском дворишту, а на часовима не
- Да можемо да их користимо без сликања и снимања
- Да сме да се користи само у школском дворишту
- Забрана коришћења телефона САМО током трајања часова
- Па већини ученика би одговарало да бар на одмору смеју да се користе телефони, јер тада не ометају наставу! Надам се да ћете уважити ово правило!! Хвала унапред
- Правило исто за све, нема мобилних телефона у школи
- Ја бих забранио коришћење, а не ношење
- Да се уопште не носе
- Да телефони за време часа буду код наставника, а за време одмора код ђака
- Телефони се не могу користити на часовима, а на великом и малом одмору сме
- Ја сам за то да се телефони не носе у школу
- Па да можемо да носимо телефоне и да смемо да користимо на часу ако то наставници дозволе
- Да се телефони само забране у учионици, а да на ходнику, испред тоалета буду дозвољени. Хвала ако ме послушате и уведете ово правило!

ЈА КАО НАУЧНИК

Једног дана, као научник, пробудио сам се у својој лабораторији, али нисам био сигуран да ли сам још увек у свом свету или сам прешао праг у неки други.

Када сам се пробудио, погледао сам кроз прозор и видео да је напољу облачно, а сунце је продирало кроз прозорска стакла у облику необичних зрака. На мом радном столу су се налазиле мени две непознате ствари. То су били стари дневник са невидљивим угравираним словима и стаклени ваљак који се благо померао. Након што сам узео дневник у руке, схватио сам да је препун скривених формула, али у њима није било ниједног математичког знака који бих могао разумети. Уместо бројева, све што се налазило у њему биле су слике, звук и мирис у комбинацији са једноставним словима. Свака страница била је попут портала у други свет, а свака формула водила је ка нечему што није било повезано са тренутном науком. Почео сам са схватам да су то била упутства за препознавање светова других димензија. Залазио сам дубље у загонетни дневник и изненада се у мојој лабораторији појавио портал. Свуда су се разлиле боје и звукови који нису припадали овом свету. Био је то тренутак у ком сам могао да бирам: да ли ћу ући и открити шта лежи у тој другој стварности, или ћу се посветити решавању мистерије овог света? Осим тога, ту је био и ваљак, чије је померање било све јаче. Да ли су светови заправо увек били повезани, а ја сам сада добио шифру да их препознам? У том тренутку, у мојим рукама је почео да се појављује нови елеменат открића који би могао променити природу универзума. Постао сам научник не само у лабораторији, већ и на граници између светова, у потрази за одговорима који би преобликовали све што смо икада знали.

Ту би био крај моје научне догодовштине.

Андреј Боровић V₃

Један мој изум

Једног дана досадно ми било,
па ми седе пас у крило,
па сетих се ја да створим
изум уз који ће све на Земљи да говори.

Чак и Сунце, чак и вода,
Баш све што по Земљи гмиже, плива, лети и хода.

Од кита и рибе
до брезе и липе.

од глисте и црва
до жалосних врба,

од пауна и фазана
до сваког цвета што расте поред Калемегдана,

од лава и леопарда
до твора, малог смрада,

од висибаве мале
до велике реке Саве,

од Марса и Јупитера
до баш сваког сисара,

и свако друго биће
на планети умеће
да говори
јер машину ову створих.

Александра Димићријевић V₂

ДА САМ НАУЧНИК

Од четврте године
своју визију имам,
да желим бити научник
саопштио сам свима.

Математика и рачунари
занимају мене.
Програмирање и роботика
су моје омиљене теме.

Трудићу се учењем
да остварим жеље своје.
Волео бих у будућности
да „научник” стоји уз име моје.

Мислим да бих задивио
цео свет
кад бих свима у свету
обезбедио Интернет.

Својим новцем бих помагао
сиромашној деци да се школују,
а болесној
да престану да болују.

У Женеви бих градио
своју каријеру,
знањем, поштењем и добротом
бих рушио сваку баријеру.

На додели престижних награда
пожелео бих да у свету мир завлада.
Себе као научника видим на трону
и у свом личном авиону.

Помогао бих свима
који би мојим стопама да крену,
јер срећа, знање и успех
ако се не деле, немају цену.

Да постанем научник
учинио бих себе
срећним и поносним у срцу,
а надам се и моју породицу

Жељко Нешковић V₁

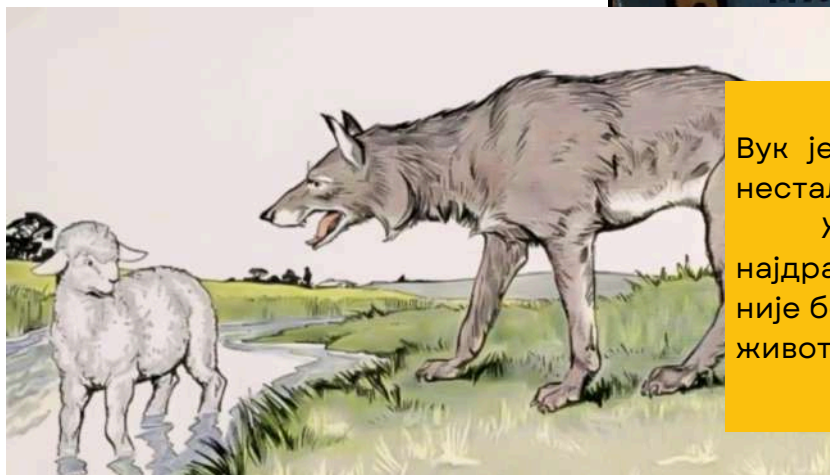

АСКИНА ИГРА ЗА ЖИВОТ

У Андрићевој приповеци „Аска и вук” приповеда се о овчици Аски и њеној необичној игри.

Аска је била љубитељка уметности и игре. Због тога су је сви у овчијем свету сматрали чудном. Међутим, Аска није обраћала пажњу на околину. Била је несташна и маштовита. Вредно је учила балет. И била срећна. Све до дана када се десило оно чега се Аскина мајка Аја највише плашила. Аска је залутала дубоко у шуму и срела се са страшним вуком. Прво је била скамењена од страха. Онда је почела да ради оно што је најбоље знала- заплесала је. Њена игра је изненадила вука. Изненађење је полако постало одушевљење. А Аска је играла и играла, измишљајући нове покрете које није учила у балетској школи. А како је могла и знала тако да игра? Бранила је свој живот. Вук је на крају био потпуно очаран, па су га чобани лако убили. Аска је преживела.

Њена игра је била симбол отпора, снаге и лепоте.

„Уметност је несигуран позив који нит храни, нит брани оног ко му се ода.”

„Али мајка воли своје дете толико да уз њега заволи и оне његове особине које не одобрава у души.”

„Јер кад би вукови могли да се ичем на свету диве, они не би били оно што су.”

Вук је представљао зло које је нестало пред том лепотом.

Живот је сваком бићу најдрагоценији. Зато Аскина игра није борба са смрћу, него игра за живот.

Василије Парпура VI,

ДРУЖИНА МОЈЕ УЛИЦЕ

Дружина из моје улице је једна мала, несташна и весела дружина, а њу чине Лука, Душан, Петар и Дуња. То су моји пријатељи уз које сам одрастао и најлепше се играо и са којима сам правио разне несташлуке.

Лука је највећи и најстарији у нашој дружини. Он у нашој улици важи за најнесташнијег дечака и он је увек за све крив.

Душан је Лукин млађи брат и он јесте најмањи од нас, али може да се попење на свако дрво, да прескочи школску ограду, па чак и да вози бицикл на задњем точку.

Петар је највећа причалица у нашој дружини. Увек има да нам исприча неки занимљив догађај или шалу и да нас насмеје до суза.

Дуња је такође део наше дружине. Она уместо да се шета са својим другарицама, она са нама игра фудбал и кошарку и скупља сличице фудбалера.

У овој дружини сам наравно и ја. За мене би вероватно рекли да сам онај који се најлакше наљути и први оде кући.

Једном смо се скупили и рекли родитељима да идемо у парк, али смо заправо отишли на пецање. Пецали смо од јутра до мрака, али нисмо упецали ништа, а код куће нас је чекала дружина љутих родитеља који и нису били срећни нашим одласком на реку.

Моја дружина нема назив, али када бих морао некако да је назовем, назвао бих је „Ивањички авантуристи“.

То је дружина коју ћу увек памтити и сећати се наших авантура и несташлука. Желео бих да све те авантуре и несташлуке проживљавамо поново и надам се да ће наше пријатељство трајати вечно.

Лазар Златић VI,

И СТВАРИ ИМАЈУ ДУШУ

У МОЈОЈ КУЋИ, У СТАРОЈ ФИОЦИ, УВЕК ЈЕ СТАЈАО ЈЕДАН ЛЕП, СТАРИНСКИ, ДОБРО ОЧУВАНИ ЦЕПНИ САТ. ИМАО ЈЕ ПОСЕБНО ЗНАЧЕЊЕ ЗА МОЈУ ПОРОДИЦУ.

Тај сат је имао посебно значење за мог тату, јер га је он наследио од свог оца. Мој прадеда га је купио у Немачкој у време када је поседовање сата било изузетно поштовано. Купио га је у повратку из заробљеништва након четири и по године. Када су га ослободили из ропства, старешине су му дале неку ситну суму новца у тадашњим немачким маркама. Тај дан је добио прилику да оде и искористи тај новац да купи нешто по жељи. Угледао је продавницу сатова и одмах спазио тај прелепи џепни сат и купио га. Када су старешине виделе на шта је потрошио тешко зарађени новац, зачуђено су га погледале. Одмах су почели да му се смеју и рекли су му:

„Зар ниси знао паметније да потрошиш тај новац!?” Гледао их је зачуђено, јер је он тај сат посматрао кроз другачије од њих.

У Немачкој је куповина сата била потпуно нормална скоро као данас. Мој деда га је наследио након његове смрти. Он је био најмлађе дете и то је био разлог што га је баш он наследио.

На самрти, мој прадеда му је рекао: „Узми ово, синко, и сваки пут кад погледаш у њега, сети се мене”.

Деда га је чувао у свом тајном сефу у коме је стајао његов накит, новац и сат. Било је познато да су ствари које су биле у том сефу, имале посебно значење. У част свих мука које је мој прадеда преживео у заробљеништву, мој деда га никада није носио. Сматрао је да није достојан. Мој деда је умро на пречац, тако да никада није званично имао прилику да га поклони мом тати. Цео свој живот деда је говорио мом тати: „Сине, запамти једног дана, овај сат ће бити твој”.

Према томе, мој тата га је сачувао након дедине смрти и он данас стоји на сигурном месту.

Када сам била мала, увек ми је било строго забрањено да га дирам, да га не бих уништила. Али, како сам расла, све чешће ми је тата говорио: „Ђеро, овај сат ће некад бити твој”.

Ствари не морају да имају материјалну вредност да би биле вредне. Сентиментална вредност им даје душу.

Николина Лазовић VI,

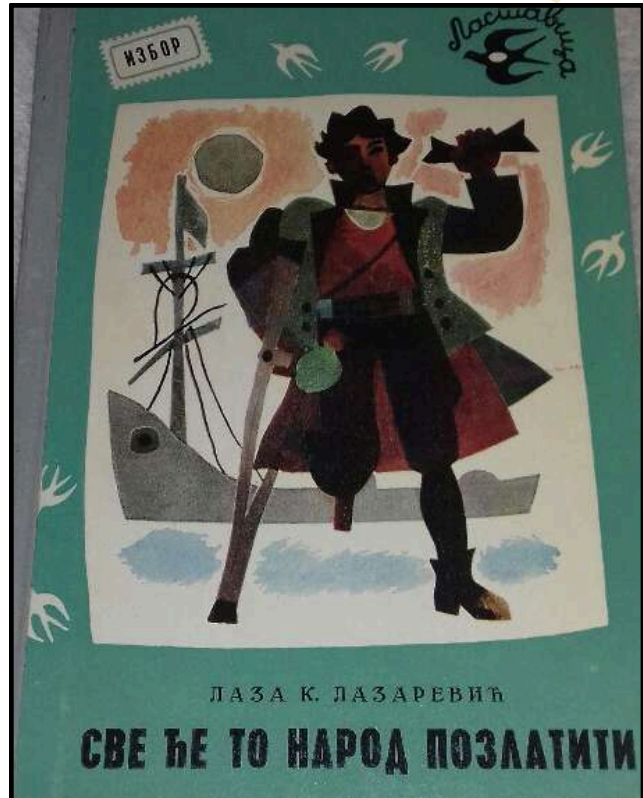
ДРУШТВО КОЈЕ ЈЕ ЗАБОРАВИЛО СВОЈЕ ХЕРОЈЕ У ПРИПОВЕЦИ „СВЕ ЋЕ ТО НАРОД ПОЗЛАТИТИ” Л.ЛАЗАРЕВИЋ

ТЕМА ОВЕ ЗАНИМЉИВЕ И ВРЛО ПОУЧНЕ ПРИЧЕ ЈЕ ТЕЖАК ПОЛОЖАЈ РАТНИХ ИНВАЛИДА КОЈИ СУ СЕ ВРАТИЛИ СА ФРОНТОВА И ДРУШТВА КОЈЕ ЈЕ КАСНИЈЕ ЗАБОРАВИЛО НА ЊИХ.

Да ли је друштво заборавило своје хероје? Пре почетка рата, држава позива све младиће да учествују у њему. Али када се у рату повреде, изгубе руку или ногу, они тада постају инвалиди. Њихов цео живот се мења из корена. Све њихове жеље, њихови снови, могу пасти у воду. Од државе тада примају само мали износ новца који није довољан за скроман и нормалан живот, па морају да просе. У првом периоду, добијају помоћ од разних добрих људи, али их на крају сви забораве. Они не могу да нормално раде, живе, оснивају породице, па бивају избачени из друштва и усамљени иако то није нешто на шта они могу да утичу.

А када мало боље размислимо, какав је наш однос према стварима које нису сасвим савршене или мало другачије? У продавници ћемо узети и бацити удубљену лименку сока иако је сок у оној другој, читавој

лименци истог укуса као и у тој што смо бацили. Зашто све мора бити исто и савршено? Зар није лепота света у различитости?

У приповеци сазнајемо како се син Благоја казанције враћа из рата, на кућно лечење. Тада сазнајемо какво мишљење има Благоје о инвалидима. Његово мишљење је да би било много лакше да су умрли и да се муче. Али када сазна да је његов син инвалид, његово мишљење се у потпуности мења. Речима којима дочекује сина: „Хвала Богу, само кад си ми жив! Све ће опет добро бити!”, нам показује да иако је неко инвалид, то не значи да се његов живот ту завршава.

А сад за крај, молим друштво да никад не заборави наше хероје, који су жртвовали свој живот за добробит свих нас.

Пунишић Тијана VIII 3

ТО СЕ НЕ ЗАБОРАВЉА

Моје омиљено годишње доба је лето, а ово лето је било посебно јер сам први пут ишао на море без родитеља са својим вршњацима. Ишли смо на путовање у Грчку, у камп Skouras. Недељама сам се радовао тој авантури и једва чекао да почне.

Чим смо кренули аутобусом, био сам узбуђен и мало нервозан, јер нисам знао како ће све изгледати. Међутим, убрзо са се опустио, јер су моји другари били уз мене. У кампу нас је дочекало све што једно дете може да пожели- прелепа природа, спортски терени и много деце из различитих земаља. Делили смо бунгалов нас четворица из одељења. На почетку је било мало хаотично, јер нико није хтео да спава на горњем делу кревета на спрат, али брзо смо се договорили. Већ првог дана смо сви скочили у море. Вода је била топла и чиста, а таласи су нас носили као бродиче. Једно вече смо имали журку на плажи. Учитељ нам је дозволио да останемо дуже, па смо играли и певали док нас ноге нису заболеле. Сутрадан смо ишли на излет бродичем до оближњег острва. Никад нећу заборавити мирис мора и ветар који ми је шибао лице док смо пловили.

На острву смо видели рибаре и купили сувенире, а ја сам изабрао најлепшу шкољку за маму. Најлепши тренутак је био када смо се последње вечери сви окупили око логорске ватре. Седели смо на песку, причали о свему што смо доживели и смејали се. У том тренутку сам схватио колико ми је било лепо и колико су ми ти људи важни.

Када смо се враћали кући, сви смо били тужни, јер се путовање завршило. Понели смо много успомена. И сада, када причам о томе, осећам исти онај мирис морске соли. То се не заборавља, јер таква лета остају заувек у срцу.

Лазар Петровић VIII ³

Skouras камп је највеће дечије спортско-образовно летовалиште у Грчкој са капацитетом од 3000 кревета. Налази се на првом прсту Халкидикија – Касандри на 75 км удаљености од Солуна. У предивном амбијенту површине од 30 хектара, сваке сезоне више од 15 000 кампера ужива у разним спортским, забавним и едукативном садржајима.

Живот је непрестана борба, а ја се тренутно налазим у борби са турбулентним и нимало лаким пубертетом. Кажу, сада је најлепше доба. Како? Није ! Прилично је тешко. Да занемарим што ми се тело убрзано мења и што понекад изазива и физичку бол, као и осећај несигурности и тога како ме други виде. Све те промене буду веома збуњујуће у мојој глави. Чини ми се као давно прошло време, када сам се играла са луткама, а било је пре само годину дана.

То је нешто што сам много волела, а сада ми већ не значи ништа. А још када би ми неко рекао шта ја то сада волим! А тек, промене расположења. У једном моменту ми је све смешно, а већ после пар минута плачем. Због чега, не знам. Нема разлога. Имам утисак да ме не разумеју.

Често чујем само критике, а и повишен тон упућен мени због тога што са својим најближима улазим у несугласице и неспоразуме у комуникацији. Иако, свесна некада да сам прешла границу, настављам по свом. Онда увече када легнем и прелистам дан у глави, буде ми криво и веома се растужим.

Толико сам збуњена да још када

ми кажу : „Ти си у пубертету”, то је оправдање за све моје муке. Наравно, има и оних лепих момената. Тај полетан осећај да све могу и смем. Надам се да ће их бити све више и да ће ме ово узбудљиво раздобље обликовати у особу са самопоуздањем и емоционалном зрелошћу.

Да ће ме научити да је важно волети себе и своје јединствене особине.

Пубертет је поглавље једне велике књиге која се зове живот, узбудљиво раздобље које нас припрема за живот одрасле особе.

Софија Калушевић VIII ₃

ПУБЕРТЕТ И ЈА

Са часова биолоџије

Пубертет је раздобље живота које доноси многе промене, како физичке, тако и емоционалне. Када уђемо у пубертет, наше тело почиње да се мења . Ове промене могу бити збуњујуће и изазвати осећај несигурности. Осим физичких промена, пубертет доноси и емоционалне турбуленције.

Многи од нас се суочавају са новим осећањима попут љубави и пријатељства која могу бити интензивна и збуњујућа.

У овом периоду често се осећамо као да се свет око нас мења, а понекад се повлачимо у себе или се боримо са притисцима

вршњака. Важно је имати подршку пријатеља и породице, јер разговор о овим осећањима може помоћи да се лакше носимо са њима.

На крају, пубертет је природан део одрастања и свако од нас пролази кроз њега на свој начин. То је и време када учимо више о себи и формирамо свој идентитет. Научити како се носити са свим тим променама може бити кључно за развој самопоуздања и емоционалне стабилности у будућности.

Исидора Радоњић VIII ₃

ЛУДЕ ГОДИНЕ

Имам 14 година и ја сам у пубертету. Пубертет је период живота између детињства и младости. У пубертету или лудим годинама сам, кажу ми родитељи често, а ја немам појма шта им то значи. Зашто су моје године луде? Ко се променио? Они или ја? Толико питања, а не знам на њих одговор.

Можда су моје године луде зато што више нисам мио и послушан дечак, који без поговора извршава све што га родитељи замоле. Сада имам своје ставове и мишљење о свему и отворено кажем шта желим, шта хоћу. То им се некада свиђа, а често и не. Па ме грде, а ја се за све смешкам и кажем да сам у пубертету.

Код мене се дешавају и честе промене расположења. Многе ствари ме нервирају и често умем да се посвађам са млађом браћом, па чак и да их ударим. Тада родитељи траже објашњење зашто сам тако поступио, а не онако како су они очекивали. Ја ћутим, јер не знам одговор. Ваљда ми се то тада учинило исправним. Тада будем тужан и љутим се на себе због оваквих поступака. Ваљда су за то криви хормони који реагују у том периоду. Промене на мом телу су видљиве и из дана у дан се мењају. Мишићна маса целог тела ми се повећала, а рамена проширила. И моје емоционалне промене су израженије, па се радујем одласку у школу, јер ћу тамо срести девојчицу која ми се свиђа. Када нам се погледи сретну осетим лептириће у стомаку, а образи се зацрвене. Збуним се и спустим поглед. Та девојчица ми не да мира и када треба да учим, ја и даље мислим на њу. И тако ми прође пуно времена, а ништа нисам научио. Једва чекам да осване нови дан да одем у школу да је видим.

Пубертет је период живота који мора свако дете да прође, само треба стрпљења и разумевања за моје луде године.

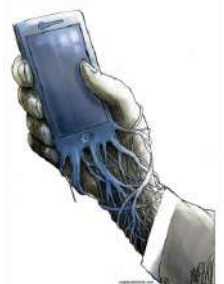
Александар Пунишић VIII 3

НОМОФОБИЈА

Од свих свакодневних стресова, модерном човеку је најгори онај када остане без могућности да се служи мобилним телефоном.

Као да стрес модерног живота није довољан, новим се поремећајима и болестима придружио још један страх који су стручњаци назвали „номофобија“, а долази од израза „no mobile“ (без мобилног).

Од ове нове фобије пате милиони људи широм света, а блажи облици захватају чак 53% популације која се користи мобилним уређајима, тврде стручњаци. Особе које пате од номофобије, не могу да поднесу да им мобилни телефон није при руци или да им се батерија испразни. Они показују симптоме као што су вртоглавица, тешко дисање и дрхтавица. Решење је ограничити коришћење мобилног телефона, уместо да их забранимо, јер не можемо побећи од утицаја модерне технологије у 21. веку.

НОМОФНОБИЈА

ВЕСНА СОКИЋ НАСТАВНИК РАЗРЕДНЕ НАСТАВЕ

Колико сте дуго радили у Основној школи „Кирило Савић“? Да ли је то било прво радно место?

У ОШ „Кирило Савић“ радила сам двадесет шест година и десет месеци. Моје прво радно место је било у ОШ „Сестре Илић“ у Ваљевоу, где сам радила око два месеца, а затим сам се запослила у ОШ „Милинко Кушић“, прво у издвојеном одељењу у Осоници, а затим у матичној школи где сам била запослена тринаест година.

Када се осврнете на свој рад у школи на шта сте поносни?

Имала сам прилику и одговорност да научим децу ономе што им је потребно за даљи развој и школовање, да их научим да су труд и упорност веома важни, да разликују шта је добро за њих од онога што није, да остваре неке своје циљеве и ако сам успела да им то пренесем, за то треба да будем захвална само Богу.

Какву сте сарадњу имали са колегама?

Сарадња је била добра, коректна. Остварила сам и нека права пријатељства која и данас трају и која ми веома значе сада када сам у пензији.

Шта је за Вас било највеће задовољство у раду са децом?

Као прво, хвала Богу и уз Божију помоћ радила сам посао који сам волела. Мој посао је за мене био изазов да се што боље припремим

за рад, а највеће задовољство ми је било да децу научим да помажу једни другима.

Да ли данашње генерације захтевају посебан приступ и методе рада?

Сматрам да су све генерације и оне претходне захтевале, а и ове садашње захтевају, разне иновативне методе рада. Једина разлика је што су овим данашњим генерацијама доступна разноврсна техничка достигнућа која могу бити на корист, али могу имати и лоше стране. Свакако их треба учити да њима приступају обазриво тражећи садржаје које им могу помоћи да се развијају као успешне и зреле личности и да развијају праве људске вредности у складу са Божијим заповестима што је у данашње време веома важно.

ИВАН МИЈАИЛОВИЋ

ШЕФ РАЧУНОВОДСТВА

- **На којим радним местима сте радили током своје каријере? Колико дуго сте били радник ове школе?**

Моје прво запослење било је у Основној школи „Вучић Величковић“ у Међуречју. Почео сам са радом 1. октобра 1984. године на радном месту секретара школе које је укључивало и послове благајне и рачуноводства. Након проведених 20 година у овој школи, 1. 10. 2004. прелазим у Основну школу „Кирило Савић“ где радим на радном месту шефа рачуноводства до одласка у пензију, 3. 11. 2024. године.

- **Како бисте описали свој посао? Као велику одговорност, заморан рад са гомилом документације или...**

Мој посао је био веома комплексан, захтеван и одговоран. Ма колико изгледао досадан и везан за мноштво папира, трудио сам се да унесем доста креативности која може да освежи наше сувопарне законске прописе. Није било лако у сваком тренутку ускладити текуће обавезе са новим прописима који су често мењани, плановима и извештајима као и ограниченим временским роковима.

- **Шта је то што ћете памтити када су у питању ваше колеге? Да ли сте уживали у излетима и прославама?**

Што се тиче колега, памтићу коректан однос, сарадњу и међусобно уважавање и поштовање. Наши излети су били посебна прича. На њима смо се лепо дружили и много тога видели. Увек ћу их се радо сећати. Надам се да ће се и даље организовати.

- **Чиме волите да испуните своје слободно време?**

Своје слободно време испуњавам радом, одласком у природу, дружењем са комшијама и пријатељима. Пратим сва спортска дешавања, прочитам понеку књигу, а најлепше ми је у кругу породице, посебно са унучићима.

- **Шта бисте сада као неко са великим искуством рекли себи младом на почетку каријере?**

Рекао бих да треба волети оно што радиш, ако не можеш радити оно што волиш.

- **Да ли сте већ испланирали како ћете испунити своје слободно време као пензионер?**

Слободног времена биће доста и потрудићу се да га проведем на квалитетан начин. Надам се да ћу успети да се више посветим свом хобију - прикупљању антиквитета.

Деда Мраз у нашој школи

КАКО ЈЕ НАСТАО ДЕДА МРАЗ?

Лик старца са белом брадом и црвеним огртачем осмислио је славни амерички карикатуриста Томас Наст (1840–1902). Деда Мраз кога данас знамо, потекао је заправо из рекламе. На основу Настових илустрација, компанија Кока-Кола је 1931. лансирала глобалну маркетиншку кампању где је промовисала лик Деда Мраза у људској величини, који је и данас препознатљив.

Мада само заштитни знак једне од првих великих маркетиншких кампања, Деда Мраз је од јунака Кока-Кола постера постао глобални феномен. За разлику од лика, име Деда Мраза није глобално – оно се разликује у различитим земљама и културама. Негде га називају Санта Клаус, Санта Николас, Божић Бата и слично. Његово име је често повезано са Божићем, али још чешће са Светим Николом, што је иначе религиозни празник који претходи новогодишњем весељу.

Дега Мраз у нашој школи

За децу радника школе организована је додела новогодишњих пакетића 26. 12. 2024.

Наставнице Ивана Пантовић и Аурора Пивљаковић, потрудиле су се да школа буде украшена у духу новогодишњих празника.

НОВА ГОДИНА У ИО ЛУКЕ

Као и сваке године, пријатељи из Аустрије донели су љакетиће за сву децу у ИО Луке. Једно велико хвала за њих.

Дружење са Деда Мразом
ИО Осоница

Хуманосѝ

Руководилац КУД „Моравица”, Владе Јеремић, обезбедио је пакетиће за 25 ученика наше школе од 1. до 8. разреда. Велико хвала.

НОВОГОДИШЊИ ХУМАНИТАРНИ БАЗАР

Школски лист ученика Основне школе
„Кирило Савић“, Ивањица
Уредник школског листа :
Слађана Бошковић, наставник енглеског
језика

Лектура текста: Милка Петровић,
наставник српског језика
Сарадници: учитељи, наставници и
ученици ОШ „Кирило Савић“
За издавача: Невенка Милошевић,
директор школе

Тираж: 150 примерака

Година издања : 2025.